

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Historien indtil Syndfloden

Citation: Baggesen, Jens: "Historien indtil Syndfloden", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890, 1889-1903*, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen02val-shoot-workid57401.pdf> (tilgået 28. november 2021)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Historien indtil Syndfloden

Til Samme.
Korsør.

☒ "Fortæl os snart et Eventyr igjen!"
Saa lyder Efterskriften, Ven! i Brevet,
Du til Korsør mig kiærligen har skrevet;
Og, hvad du neppe veed, er af en anden Pen
Mig samme Fordring nylig tilstilt blevet.
Men giæt engang, af hvilken? Just af den,
Jeg snappede blandt alle Penne,
Hvis i *Cupidos* Sted, Som gav mig denne,
Apollo Selv mig vælge lod
I egen Skriverpult og sagde: "vær saa god,
At tage mellem dem, jeg selv har skaaret
I sidste Efteraaret
(Du veed, at en Olympier forstaaer
Ved sidste Efteraar
Den Tid fra *Roms* Forstyrning til igaar),
Den, best dig synes om!" - Kort Sagt: fra *Wessels* Pen
Tilflød forleden Dag din arme, syge Ven
Et Brev, hvis Jndhold var: "*Jens Baggesen!*
"*Fortæl os snart et Eventyr igjen!*"

☒ To Guders Vink imodstaae tør jeg ikke
(Thi dit, min Hornemann! var Venskabs eget Bud,
Og Venskab har, trods Sang og Kiærlighed, sin Gud!)
Et lidet Eventyr jeg altsaa dig vil skikke,
[13](#) Hvoraf du slutte kan, hvor meget man har Grund,
Isteden for at bede mig at skrive,
Herefter mig det gode Raad at give:
"*Jens Baggesen!* hold, hvis du kan, din Mund!"

☒ For henved otte tusind Vintre siden
Vor Jord, som tys og taus i Mørket laae,
Stod op af Nattens Seng, og blev klædt paa,
Og snurrede sig rundt med Maanen i det Blaa.
Paa denne Store Knøs ophopped nok en liden,
Der af sit eget Ribbeen fik en Viv
Til Tidsfordriv,
Og leved got en stakket Tid med samme,
Til hun en smule feil paa Veien gik
(Som, ak! blev alle hendes Døttres Skik),
Og han begik en lille Daarlighed
(Som siden alle Mænd beginge med),
Hvorved han Herre blev, og hun Madame,
Og begge to kom til at leve slet;
Thi Syndefaldet, det indseer man let,
Og Ægtefaldet, var det samme.

☒ De Sønner fik, som gik ei heller ret;
Den eene tvertimod gik paa den anden:
Kort, skal man troe, hvad salig *Moses* skrev
(Og derpaa har vi Alle Kongebrev),

Tilsidst gik hele Slægten fra Forstanden.

☞ Vi kiærligen vil troe, det blot var Hiernens Sag,
At de blev stedse værre Dag fra Dag,
Og drev tilsidst saa vidt det fyndefulde Væsen,
At Jorden, som de hopped paa, blev læk,
Og sank med Top og Tavl dem lige ned sor Næsen,
Hvorved, paa Otte nær, de alle skyltes væk.

14 De fire Par, som havde reddet noget
Af Fugle, Faar, og Sviin, etcetera,
Kom frem igien om et Aars Tid paa Skroget;
Og alt begyndte nu paa nye forfra.
Man gav sig atter til at æde og at drikke,
Og vove med hinanden mangen Dyst,
Og sove sammen, saa det var en Lyst. -
Hvor længe det vil gaae, det veed jeg ikke,
Til Jorden, der ei mere (siger man)
Skal druknes, men gaae tvertimod i Brand,
Forgaaer engang igien med alle Mand -
Men dette veed jeg, kiære *Hornemann!*
(Dog sig det ei igien til min Veninde
Derinde!)
At hvis det Andre gaaer, som mig (især,
Som i min Fødebye det gaaer mig her),
Var det Umagen ingenlunde værd
At have maattet nok engang begynde
Forfra paa nye at æde, drikke, synde,
Og gaae igien i Livets Jordefærd.

☞ Jeg haaber, du har nok for denne sinde.
Spørg Fader *Wessel*, naar du næste Gang ham seer,
Om jeg paa den Maneer
Skal Kiøbenhavn, og dig, og ham fortælle meer?
Og om man heller mig ei Munden burde binde?
Lidt panegyriskt man i Vers saa gierne seer.
I Eventyr endog vil Alle gierne roses;
Og ingen holder af at skoses.
Men kan der ventes noget høfligt Ord
Af En, der leer af vores hele Jord,
Selv, naar han til et Brev har Texten laant hos Moses?